

клоность да обычамы доброто, и да ся гнусимъ одъ злото є Существо найдостойно за обычанъ, и че є вѣра та сретство, чрезъ което человекъ кѣто разумно существо принося Богу благодареніе за бытіе то си.

Мой сыне, ты видишь, какъ сячките нѣща, па и самыте бездушны славать не исказаны те Нѣговы совершенства, всемогущество, величество и благость. Небесата показуватъ славата Му, а землята пакъ и морето провидѣніето му: затова сявга имай на умать си, че Богъ є на сѣко мѣсто, и че предъ Него сѣко дѣло, слово и помышленіе наше є открыто; и че Той ненавижда беззаконіето и злото: и че сѣкому воздава споредъ дѣлата; и че и самыте Ангели треператъ отъ Него, че Той само сѣ єдно мжгновеніе повдига небото, землята и преисподията: че Той може грѣшникать и у самото дѣйствіе на грѣхатъ да накаже, и че є преготвиль вѣчный огнь за грѣшныте. Прочіе, мой сыне, сѣка вечерь! когато щемъ да легнешъ да спишь, пытай себе — си: какъ си приминаль денъатъ, па ако видишь че си сгрѣшилъ нѣшто, а ты ся кай и гле-